

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928

ΔΡΙΘ 9

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 2266 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1928

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Σοβαρότατον ζήτημα ἀνακύψαν, ὡς μὴ ὄφελεν, τὸ πρῶτον ἐν Κερκύρα καὶ περὶ ὃ ἠσχολήθησαν ὃ τε Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Κερκύρας κ. Α. Τσέλλος καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Γ. Χοϊδᾶς, ἡχθη ἐνώπιον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συνυποβάλλοντος καὶ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο στοιχεῖα.

Ἡ περὶ ἧς πρόκειται ὑπόθεσις ἔχει ἐν περιλήψει οὕτω: Ὁ ἐν Κερκύρα κατοικῶν Διονύσιος Πουλῆς προβέλλων ἑαυτὸν ὡς φέροντα ἱερατικὸν βαθμὸν Πρεσβυτέρου τῆς νεοφανοῦς αἰρέσεως τῶν καλουμένων Σπουδαστῶν τῆς Γραφῆς ἢ Χιλιαστῶν συνέταξε πράξεις δηλώσεων γεννήσεων καὶ δηλώσεων γάμων τελεσθέντων ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἀρχὰς εἰς ἣν ἀνήκει αἰρέσεως, προσεκόμισε δὲ τὰς δηλώσεις ταύτας εἰς τὸν ἐν Κερκύρα Ληξιαρχὸν πρὸς σύνταξιν τῶν κατὰ τὸν νόμον ληξιαρχικῶν πράξεων. Ἄλλ' ὁ Δήμαρχος Κερκυραίων εὐρισκόμενος ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἀν δύνανται νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία δηλώσεις πράξεων (γάμων ἢ γεννήσεων) γενομένων ὑπὸ αὐτοκαλουμένου Πρεσβυτέρου καινοφανοῦς αἰρέσεως, ἀπηύθυνεν ἐρώτημα πρὸς τὸν Κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Κερκύρα Ἐφετῶν, ὅστις καὶ ἀπεφάνητο ὅτι δὲν δύναται νὰ συνταχθῇ τοιαύτη πράξις, γενομένη ὑπὸ λειτουργοῦ μὴ ἀνεγνωρισμένης θρησκείας καὶ ὅτι μάλιστα εἶναι καὶ ποινικῶς διώξιμος ὁ αὐτοκαλούμενος Πρεσβύτερος τῆς αἰρέσεως τῶν Χιλιαστῶν, ὡς ἐπιχειρήσας πράξεις ἐπιτροπομένης μόνον εἰς ἐκκλησιαστικούς λειτουργοὺς ἀνεγνωρισμένης θρησκείας.

Ὅχι ἦτον ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Κερκύρας ἐζήτησε καὶ τὴν ἐπὶ τούτου γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως, συνεπεία δὲ τούτου ὁ

Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Γ. Χοϊδᾶς ἐξέδωτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1927 γνωμοδότησιν αὐτοῦ, δι' ἧς, ἀκτ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν γνώμην τοῦ παρ' Ἐφέταις Κερκύρας Εἰσαγγελέως, ἀποδέχεται ὡς νομίμους ληξιαρχικὰς πράξεις γιγνομένας ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεων τελεσθέντων γάμων ὑπὸ τοῦ αὐτοκαλουμένου Πρεσβυτέρου τῶν Χιλιαστῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος λαβοῦσα γνώσιν τῆς ὡς ἄνω γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης βασιζόμενον ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης συνέστησεν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Τρικιάλων, ἵνα συνταχθῇ ληξιαρχικὴ πράξις γάμου μεταξὺ Ἀθ. Τσοτούλη καὶ Καλλιόπης Παπανικολάου, τοῦ γάμου γινομένου κατὰ τὸ χιλιαστικὸν δόγμα, δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐκκλησίαν Αὐτῆς διὰ ταῦτα, καθόσον δι' ἐνὸς ἀπλουστάτου ἐλιγμοῦ ἢ ἰσχυρισμοῦ ὁμάδος ἀνθρώπων ὁμολογούντων ὅτι ἀνήκουσι, κατὰ τὴν ῥητὴν φράσιν τοῦ αὐτοκαλουμένου Πρεσβυτέρου Διονυσίου Πουλῆ, εἰς τὸν Διεθνῆ Σύλλογον τῶν Σπουδαστῶν τῶν Γραφῶν, ὑπεισάγεται λεληθότως καὶ, τὸ δὴ ὀδυνηρότερον ἀναγνωρίζεται διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης οὐδὲν ἕτερον ἢ αὐτὸς οὗτος ὁ πολιτικὸς γάμος. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ ὁ διὰ τοῦ τοιοῦτου τρόπου ὑπεισαγόμενος θεσμὸς τοῦ πολιτικοῦ γάμου κατοχυροῦται διὰ τῆς ἐν λόγω γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἥτις ἐν ὀλοσχερεῖ ἐρημίᾳ νομικῶν κανόνων ἢ νομικῶν ἐπιχειρημάτων πειράται νὰ εἰσαγάγῃ νομοθεσίαν καινὴν διὰ προσφυγῆς εἰς θεωρίαν περὶ ἀνεξιθρησκείας, εἰς ἣν συγκατατίθεται ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς νὰ ἀποδώσῃ τοσοῦτον εὐρείαν ἔννοιαν ὥστε νὰ καλύπτῃ αὐτὴ ἀνεξελέγκτως πάντα οἰονδήποτε δημιουργοῦντα δῆθεν δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν ὁμάδα αὐτοῦ μίαν ἀόριστον θρησκείαν, αὐτοχειροτονοῦμενον δ' εἶτα καὶ αὐτοκαλούμενον ἱεραργὸν τῆς ἀγνώστου ταύτης θρησκείας, ἀναγνωρίζόμενον δὲ τέλος ὡς ἔχοντα ἴσον δικαίωμα πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῶν γνωστῶν καὶ ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν νὰ συνάπτῃ γα-

μικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ οἱ τοιοῦτοι γάμοι νὰ ἀναγνωρίζωνται ὑπὸ τῆς Πολιτείας διὰ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, ὡς ἔχοντες τὸ αὐτὸ κύρος πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν λειτουργῶν τῶν γνωστῶν καὶ ἀνεγνωρισμένων θρησκείων τελουμένους. Καὶ εἶναι μὲν λίαν εὐφυῆς ἡ θεωρία αὕτη τοῦ κ. Ἀντειαγγελέως καὶ οὐδὲν ἔχομεν νὰ ἀντιέπωμεν, ἐὰν τὴν θεωρίαν ταύτην θέλει νὰ ἀσπάζηται ὁ κ. Ἀντειαγγελεύς, ὡς θεωρίαν καὶ μόνην, ἀλλ' ἀσφαλῶς δὲν δύναται ὁ κ. Ἀντειαγγελεύς νὰ ἐπικαλῆται ὑπὲρ τῆς θεωρίας αὐτοῦ τὰς διατάξεις τοῦ Ιου ἄρθρου τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Χώρας τὰς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἀναφερομένης καὶ τὰς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας πάσης γνωστῆς θρησκείας, καθόσον πρῶτον μὲν ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι δὲν πρόκειται περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως οὐδενός, καὶ δεύτερον, τὸ καὶ οὐσιωδέστατον, ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας ἀναγνωρίζεται μόνον εἰς πᾶσαν *γνωστὴν θρησκείαν*, εἶναι εἶναι δὲ γνωστὸν εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ γενομένην σφοδρὰν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Ιου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὅτι αἱ λέξεις «γνωστῆς θρησκείας» δὲν ἐτέθησαν εἰκῆ καὶ ἄνευ τινὸς σημασίας. Εἶναι δηλονότι γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι γνωστὴ θρησκεία εἶναι μόνον ἐκείνη, ἣτις ἀναγνωρίζεται ὑπὸ πάντων ὡς τοιαύτη, ἣτις ἔχει ὄργανωσιν γνωστὴν τοῖς πᾶσι καὶ περὶ ἧς πάντες γινώσκουσιν ἂν ὄντως ἔχη ὄργανα ἐπίσημα πρὸς τέλοςιν θρησκευτικῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ πῶς τὰ ὄργανα ταῦτα ἐπισημοποιοῦνται. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ καινοφανοῦς τινος αἰρέσεως ἀγνώστου τοῖς πολλοῖς καὶ στερουμένης πάσης ἐμφανοῦς ὀργανώσεως, ἀποτελούσης δ' ἀπλῶς κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν ἔκφρασιν τοῦ αὐτοκαλουμένου πρεσβυτέρου Διονυσίου Πουλῆ, τμήμα ἐνὸς Συλλόγου τῶν Χιλιαστῶν δὲν δύναται βεβαίως διὰ τὸν μετὰ προσοχῆς καὶ βαθύτητος ἐξετάζοντα καὶ ἀναλύοντα τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ μιᾶς γνωστῆς θρησκείας νὰ συγκαταλέξη εἰς τὰς τοιαύτας ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ καὶ τὸν Διεθνή Σύλλογον τῶν Χιλιαστῶν. Ἐὰν δέ, ὡς μὴ ὄφειλεν, ἤθελε κρατήσει ἡ ἀρχὴ ὅτι εἰς γνωστὴν θρησκείαν ἀνήκει πᾶς ὅστις ἤθελε δημιοουργήσει ἐξ ὑπογείου ἓνα τίτλον θρησκείας, διὰ διαφημίσεως δὲ καὶ προσηλυτισμοῦ ἤθελε προσελκύσει καὶ ὁπαδούς τινεas καὶ ἐὰν ἐπὶ τῇ σφαλερᾷ ταύτῃ βάσει ἤθελε γίνῃ δεκτὴ ἄνευ ἄλλης ἐξετάσεως ἢ διατυπώσεως ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἢ ἀναγνώρισις ὡς ἐγκύρων τῶν ὑπὸ τοιοῦτων ὁμάδων τελουμένων γάμων, οὐδεὶς σοβαρῶς καὶ ὑγιῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν

κειμένων νόμων σκεπτόμενος ἤθελε δυνηθῆ νὰ ἀμφισβητήσει, ὅτι διὰ τῶν πλαγίων τούτων ἀτραπῶν καὶ ὁ ὧν ἀνατρέπεται ἄρδην πᾶσα ἡ λεπτομερὴς καὶ ἐπιμελημένη νομοθεσία περὶ ἐγκύρου συνάψεως γάμων μεταξὺ τῶν πολιτῶν τοῦ Κράτους. Ἡ τοιαύτη ἀναγνώρισις κατὰ τὴν κρίσιν παντὸς ἀπροσωπολήπτου κριτοῦ, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ τὴν διὰ τῆς μεθόδου τῆς διαφημίσεως μιᾶς δῆθεν νέας θρησκείας ἀκώλυτον εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τοῦ πολιτικοῦ γάμου.

Ἐπὶ τοιούτων ἀντιλήψεων ἐμφορομένη ἢ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος, ἀντιλήψεων συναρδουσῶν πρὸς τε τὸ αὐστηρὸν γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου καὶ τῶν κειμένων νόμων καὶ διαβλέπουσα ἐν τῇ ἀναγνώρισί ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὡς ἐγκύρων τῶν γάμων τῶν χιλιαστῶν, κατὰ τὴν περὶ ἀνεξιθρησκείας θεωρίαν τοῦ κ. Ἀντειαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπειλὴν μεγίστων κινδύνων ἐν τῇ συνάψει τοσοῦτον σοβαρῶν κοινωνικῶν σχέσεων καὶ ἐπιτηδείαν ἀνατροπὴν πάσης θρησκευτικῆς συμβολῆς εἰς τὴν σύναψιν τοῦ γάμου, ἢν ἀνέκαθεν ἡ συνείδησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὁ νόμος ἐθεώρησεν ἀπαράιτητον, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσῃ τὸ ὑμέτερον Ἐπιτελεῖον, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, ἀναθεωροῦν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἀνακαλῆσῃ μὲν τὸ πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Τρικυίλων, ὡς ἄνω μνημονευθὲν ἔγγραφον αὐτοῦ, εὐαρεστηθῆ δὲ δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ νὰ ἀπαγορευθῇ τοιαύτας παρανόμους ληξιαρχικὰς πράξεις, ἀκυρουμένων τῶν ἤδη γενομένων συμφώνως ἄλλως τε πρὸς τὴν σοφὴν γνωμάτευσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τοῦ διακεκριμένου τέως Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Κερκύρας καὶ νῦν Ἀθηνῶν κ. Ἀναστ. Τσέλλου.

Ἀναμένουσα δὲ ὅσον ἐνδέχεται τάχιον εὐμενῆ ἀπάντησιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐπιτελεῖου διατελεῖ μετὰ θερμοῦν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἔργων ὑμῶν πρὸς Κύριον δεήσεων.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος

† Ὁ Πατρῶν ΑΝΤΩΝΙΟΣ

† Ὁ Σύρου Τήνου καὶ Ἄνδρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Θήρας ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ὁ Α'. Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Γερμανὸς Α. Ρουμπάνης.

Η Δ. ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

(ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ)

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐξ ὑποβληθέντων κατ' ἐπανάληψιν πρὸς αὐτὴν ὑπομνημάτων τῶν καλουμένων Παλαισημερολογιτῶν, ἔτι ἄπαξ θεωρεῖ σκόπιμον νὰ δηλώσῃ ὅτι ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱεραρχίας ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς καθιερωθεῖσαν ὁμοφώνως εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς γενομένην καὶ διὰ τῶν ὑπογραφῶν πάντων τῶν παρουσιασάντων Ἱεραρχῶν κυρωθεῖσαν, οὐχὶ δὲ μόνον διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς πεπλανημένως λέγεται. Πολλῶ δὲ μᾶλλον ἢ ὑποχρέωσις αὕτη τῆς Ἱεράς Συνόδου εἶναι βαρύτερα καὶ ἐπισημότερα ὅσα ἢ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐλήφθη οὐχὶ μεμονωμένως, ἀλλ' ἀκολουθούσης ὡς πάντοτε καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τῆς Ἱεραρχίας τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπερ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὡς ὁ τηλανγῆς ἐκεῖνος φάρος καὶ ὁδηγός, ὁ φωτίζων τὴν ὁδὸν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, καθ' ὅσον μάλιστα ἱστορία μακρῶν αἰῶνων μαρτυρεῖ ἀψευδῶς ὅτι τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον, ἢ σεβασμία αὕτη κορυφὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, οὐδέποτε παρεξέκλινε τῶν πατρῶων παραδόσεων, οικονομοῦν, συμφώνως πρὸς αὐτάς, τὰ καιρικὰ ζητήματα, κατὰ τὰς ἐκάστοτε συνθήκας, γενόμενον τὰ πάντα τοῖς πᾶσι, κατὰ τὸν Ἀπόστολον.

Λόγοι δὲ θρησκευτικοὶ ἀλλὰ καὶ λόγοι σοβαροῦται οἱ ἐθνικοὶ ἐπιβάλλουσιν ὅπως πάση δυνάμει καὶ πάση μερίμνῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὴ καὶ ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος τηρῶσι στενὸν καὶ ἀδιάσπαστον καὶ στερεὸν τὸν ἱερὸν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δεσμόν.

Οὐχ ἦττον ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος φιλοστόργως σκεπτομένη καὶ μεριμνῶσα περὶ τῶν καλουμένων Παλαισημερολογιτῶν ὡς ἰδίων προβάτων, ἐκ τῆς αὐτῆς πνευματικῆς ποιήσεως, παροτρύνει τούτους ὡς τέκνα ἀγαπητά, ἵνα πειθαρχῶσι μὲν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ἡγέτας αὐτῆς, ὡς λόγον ἀποδοσόντας, ἐπιφυλακθῶσι δὲ τὰς περὶ ἡμερολογίου ἀντιλήψεις αὐτῶν ἵνα ὑποβάλλωσιν ἐν καιρῷ εἰς τὴν κυρίαρχον Ἐκκλησίαν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὴν Ἱεραρχίαν αὐτῆς καὶ

δι' αὐτῆς εἰς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον καὶ τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1928.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος
- † Ὁ Πατρῶν ΑΝΤΩΝΙΟΣ
- † Ὁ Σύρου, Τήνου καὶ Ἀνδρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
- † Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος ΓΕΡΜΑΝΟΣ
- † Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ
- † Ὁ Θήρας ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ὁ Β'. Γραμματεὺς
Σπυρίδων Ἀλεβιζάτος ἱεροδ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΓΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἐκκλησίας.»

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Ἐκκλησίας εἶδον ὅτι ὁ ἀγγλικανὸς ἐπίσκοπος τοῦ Gloucester σεβ. Dr Haedlam σφοδρῶς ἐπικρίνει ἐν τῷ περιοδικῷ «Christian East» τὴν στάσιν καὶ τὰς δηλώσεις τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ θρησκευτικῷ συνεδρίῳ τῆς Λωζάνης ὀρθόδοξου ἀντιπροσωπείας, ἧς εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἐν τῶν μελῶν.

Ὁ Dr Haedlam λησμονεῖ προφανῶς ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἀντιπροσωπεία προσήλθεν ἐν Λωζάνῃ διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὰς ὀρθόδοξους ἀπόψεις καὶ ὅτι δικαιοτάτα καὶ ὀρθότατα ἔκρινεν ὅτι ἂν διὰ τῶν δηλώσεων τῆς θὰ προεκάλει τὰς ἐπικρίσεις τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀντιπροσωπευμένων ὀρθόδοξων λαῶν δὲν θὰ ἀντεπροσώπει ἐπαξίως τούτους. Οὐδὲ θεαίμως θὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν ὁ ἀγγλικανὸς ἐπίσκοπος προσερχόμενος εἰς τὸ συνέδριον διὰ νὰ διαδηλώσωμεν τὰς δοξασίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ἣν ἀντεπροσωπεύομεν, ἡμεῖς νὰ ἀπηρνώμεθα ταύτας, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ συμφωνήσωμεν μετὰ τοῦ σεβασμιωτάτου, ὅστις ἐν τῷ λόγῳ του, τὸν ὅποιον ἐξεφώνησεν ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶπε γνώμας, ἃς τινὰς δὲν ἀποδέχεται ἡ Ἐκκλησία μας καὶ συνεπῶς δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν ὡς βάσιν ἐνώσεως. Οὕτω μ. ἄ. ὁ Dr Haedlam εἶπε 1): «Δὲν παραδεχόμεθα τὰ σύμβολα τῆς πίστεως ὡς κείμενα ἀλάθητα, ἀνευ πλάνης καὶ ἀναλλοίωτα, ἀλλὰ μόνον ὡς τὴν ἱστορικῶς παραδοθεῖσαν ἔκφρασιν τῆς πίστεως (σ.5). «Ἡ ἐνότης ἐν τοῖς μυστηρίοις ἀπαιτεῖ τὴν ἀποδοχὴν τῶν μυστηρίων καὶ οὐχὶ τὴν ἀποδοχὴν ὀρισμένης περὶ αὐτῶν διδασκαλίας... Ἡ μέλλουσα ἡνωμένη Ἐκκλησία θὰ θεωρῇ τὸ δόγμα ὡς τὸ μόνον μέσον εἰσόδου ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θεῖαν εὐχαριστίαν ὡς τὴν κοινὴν μεγάλην πράξιν τῆς λατρείας· θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐκφράσῃ τὴν πίστιν τῆς διὰ τοῦ καλυτέρου τρόπου, τὸν ὅποιον τῆς εἰδίδασκεν ἢ ἀποκάλυψις τῆς

1) Ὁ λόγος αὐτοῦ ἐτυπώθη ἀγγλιστί· ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπίσημον γερμανικὴν μετάφρασιν αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον: Die Einheit der Christenheit und das Verhaeltnis der bestehenden Kirchen Zu ihr» (1927).

Γραφής και η θεολογική σκέψις, αλλά δὲν θὰ ἐπιβάλλῃ ὡς ὅρον εἰσόδου ἐντὶ χριστιανικῆκοινωνία ἢ τοῦ λῆγειν ἐξτὴν αὐτὴν ὠρισμένην διδασκαλίαν ὡς πρὸς τὰ μυστήρια και δὲν θὰ ἀπαγορεύσῃ οὐδεμίαν ἰδίαν πίστιν. Πᾶς πιστὸς θὰ δεχθῆ τὸ μυστήριον ἐν τῇ σημασίᾳ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀποδίδει εἰς αὐτό» (σ. 6—7).

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱερωσύνην διεκήρυξεν ἐπίσης ὅτι «καὶ μόναι πλήρεις τέλειαι εἶναι αἱ χειροτονίαι μιᾶς ἡνωμένης Ἐκκλησίας και ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι χωρισμένη πᾶσαι αἱ χειροτονίαι εἶναι ἀντικανονικαὶ και οὐδεμία διαδοχὴ εἶναι πλήρης» (σ. 8).

Αὐτὰ εἶπεν ὁ Dr Haedlam και ἐπὶ τῇ ἐξάσει τούτων διετυπώθησαν και ἄρθρα κοινῆς ὁμολογίας πίστεως, τὰ ὁποῖα ἐζήτησαν νὰ ἀποδεχθῶμεν και ἡμεῖς. Ἡμεῖς, νομίζω, ὀρθῶς πράττοντες και τιμίως και εὐσυνειδήτως φερόμενοι ἐθεωρήσαμεν καθήκον μας νὰ δηλώσωμεν ὅτι τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Δρος Haedlam δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν, ἀπλουστάτα διότι εὐρίσκοντο ἐν πλήρει ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκκλησίας, ἣν εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύωμεν. Ἐὰν δὲν ἐπράττομεν τοῦτο θὰ ἐδεικνύομεν ὅλως ἀξιοκατάκριτον ἔλλειψιν παρρησίας και φιλαληθείας και θὰ εἶχομεν μὲν ἕως τὸν ἔπαινον τοῦ δόκτορος, ἀλλὰ πάντως τὸν ψόγον και τὴν κατάκρισιν παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, ὅπερ ἀντιπροσωπεύομεν, και παντὸς ζητοῦντος διὰ τῶν συνεδρίων νὰ διαλάμψῃ ἢ ἀλήθεια.

Μετὰ τιμῆς

Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΙΔ. J. A. DOUGLAS

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐκκλησίας»

Κύριε,

Μόλις ἀνέγνω ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 4 Φεβρουαρίου τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ τὸ ἄρθρον τὸ ἐπιγραφόμενον «Νέος κίνδυνος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων» και παρακαλῶ, ὅπως πιστεῦσητε, ὅτι, συνεπείᾳ ἀνακριθείας τινὸς ἐν τῇ ἐκφράσει μου ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ ἐξ ὀλοκλήρου παρενόησε τὴν πρόθεσιν, μεθ' ἧς ἐποιούμην παρατηρήσεις τινὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ μου τῷ δημοσίῳ θέντι ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 9 Δεκεμβρίου π. ἐ. τοῦ περιοδικοῦ Church Times ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ὅτε κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1926 ἐδημοσιεύθη ἡ Ἐκθεσις Bertram, ἀνέλαθον ἐγὼ νὰ ἐπικρίνω λίαν αὐστηρῶς ὄχι μόνον τὴν Ἐκθεσιν αὐτὴν ἀλλὰ

και τὴν σύνθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Bertram και τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας αὐτῆς.

Ὡς βάσιν τῆς ἐπικρίσεως μου εἶχον τὰς ἐξῆς θέσεις:

1) Ὅτι ἐνῶ ἡ ἐντολοδόχος Παλαιστίνειος Κυβέρνησις δικαιοῦται και τείνει νὰ ἐνδιαφερθῆ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν οὕτως εἶπειν πραγμάτων τοῦ Πατριαρχείου ὡς θεσμοῦ ἐν τῇ Παλαιστίνειῳ Πολιτείᾳ κειμένου, ἀντιθέτως αὐτὴ δὲν κέκτηται οὔτε ἠθικὸν οὔτε νομικὸν δικαίωμα νὰ ἀναμιχθῆ εἰς τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ πράγματα.

2) Ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων δὲν δύναται ὀρθῶς νὰ θεωρηθῆ ὡς Ἐκκλησία ἀπλῶς ποιμαντικὰ ἔχουσα δικαιοῦματα, τοπικὴ και ἐθνικὴ, ἀλλ' ὅτι ἰδρύθη κατὰ τὸν αἰῶνα τῶν Συνόδων και δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς ἔχουσα χαρακτηρὰ φρουρητικὸν (must be regarded as phrouretic in character) ἤτοι ὡς ἰδρυθὲν πρὸς προστασίαν, προφύλαξιν και ἐπιμέλειαν τῶν Ἁγίων Τόπων.

3) Ὅτι συναπῶς τοῦτο ἀποτελεῖ μείζονα θεσμὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας και δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ἱστορικῶς ἢ κυρίως ὡς τοπικὴ ἐθνικὴ Ἐκκλησία ἀνάλογος δ. λ. ν. πρὸς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σερβίας, ἢ τῆς Ρουμανίας, ἢ και πρὸς αὐτὰ τὰ ποιμαντικὴν δικαιοδοσίαν ἔχοντα Πατριαρχεῖα Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας και Ρωσσίας, ἀλλ' ὅτι ὑπάρχει κχωρισμένως και καθ' ἑαυτὸ, τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ὡς ποιμαντικοῦ Πατριαρχείου οὔσης ὑποτελοῦς, καιπερ κατ' ἀνάγκην προσορητημένης εἰς τὴν ιδιότητα αὐτοῦ ὡς φρουροῦ τῶν Ἁγίων Τόπων.

4) Ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι και τῇ ἐξελλίξει τῆς ἱστορίας, ἢ Ἐπιτροπεῖα τοῦ Πατριαρχείου ὡς φρουροῦ τῶν Ἁγίων Τόπων ἀπὸ αὐτῶν τῶν πρώτων χρόνων ἠσκαίετο ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Παναγίου Τάφου, ἣτις ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως αὐτῆς οὔσα θεσμὸς τῆς Βυζαντινῆς Ἀυτοκρατορίας, εἶχε τὴν συνείδησιν ὅτι ἀπετέλει τι ἰσάμενον ὑπεράνω τῶν ἐθνικῶν διακρίσεων, Ὀρθόδοξον τ. ἐ. Ρωμαϊκόν.

5) Ὅτι ἐπειδὴ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἶνε ὁ μόνος και παραδεδεγμένος διάδοχος τῆς ὑπεράνω ἐθνικότητος ἱσταμένης «Ρωμαϊκότητος» τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς και ἀποτελεῖ συνεπῶς ἀξίωμα τὸ γεγονὸς ὅτι, ἀν μὴ και ἐφόσον Σύνοδος τῆς ἑλη. Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δὲν ἀποφασίζει μεταβολὴν τινὰ ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθεστῶς τοῦ Πατριαρχείου, τοῦτο πρέπει και ὀφείλει νὰ παραμείνῃ θεσμὸς Ἑλληνικός.

6) Ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐδειξε πάντοτε τὴν μεγαλειτέραν καλὴν θέλησιν και φιλοξενεῖαν πρὸς ὅλους τοὺς Χριστιανούς οἵτινες ἐπισκέπτονται τὴν Ἁγίαν Γῆν και ὅτι συνεπῶς ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος εἴθισται νὰ θεωρηθῆ και εἶναι πραγματικῶς Ἐπιτροπος ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἀλλ' ἀπάσης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας και ὄχι μόνον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἀπάσης τῆς Χριστιανωσύνης.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	*Ημερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ *Αποστόλων	Εορτήν	*Ἦχοι
ΜΑΡΤΙΟΣ	4	Κυρ. Α' Νηστ.	Κυρ. Α' Νηστ.	Ε' α'	
	11	Κυρ. Β' Νηστ.	Κυρ. Β' >	ΣΤ β'	
	18	Κυρ. Γ' Νηστ.	Κυρ Γ' >	Ζ' βαρὺ	
	25	Εὐαγγελισμοῦ	Εὐαγγελισμοῦ	εορ δ'	

Ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὡς ἄνω λόγων ὑπεδείκνυον τῶν ἐν τῇ Church Times ἔσον καὶ ἐν τῇ Christian East:

1) Ὅτι ἔσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν αὐτῆς ἢ Ἐπιτροπῇ Bertram ἦτο ἐξ ὀλοκλήρου ἀνεπαρκῆς διὰ τὸ ἔργον τῆς καὶ ὅτι θὰ ἔδει νὰ περιλαμβάνη εἰδήμονας θεολόγους καὶ ἱστορικούς, 2) ὅτι ἐφ' ἔσον αὕτη περιώριζε τὰ ὅρια αὐτῆς εἰς τὴν τοπικὴν καὶ Παλαιστίνειον ἄποψιν τοῦ Πατριαρχείου, ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας αὐτῆς ἦτο σφαλρός, 3) ὅτι ἐπασχόλησις αὐτῆς μετὰ τῆς ἐσωτερικῆς συνθέσεως τοῦ Πατριαρχείου ἀπετέλει ἐπέμδασιν εἰς τὰ πνευματικὰ ζητήματα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, 4) ὅτι ἀπετέλει μέγα σφάλμα τὸ ὅτι αὕτη παρέλειψε νὰ προκαλέσῃ τὴν μαρτυρίαν καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, 5) ὅτι ἦτο ἄτοπος καὶ σφαλρᾶ ἢ μὴ ἐξέτασις τοῦ χαρακτήρος τοῦ Πατριαρχείου ὡς μείζονος θεσμοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς προσοχῆς τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ποιμαντικὴν τοῦ Πατριαρχείου δικαιοδοσίαν, 6) ὅτι συνεπέα τούτων καὶ ἄλλων ἐλλείψεων, ἢ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ἄκυρος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, καὶ 7) ὅτι εἰδικῶς α) αἱ κατὰ τοῦ Πατριαρχείου περιεχόμεναι ἐν τῇ Ἐκθέσει ἐπικρίσεις ἦσαν ἀδικαιολόγητοι, ἐφόσον δὲν προσήγοντο ἀποδείξεις καταδεικνύουσαι τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν, καὶ β) αἱ ἐν αὐτῇ γινόμεναι συστάσεις διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν Ὁρθοδόξων Ἀραβοφώνων τῆς Παλαιστίνης προὔπεθετον ἐπέμδασιν εἰς τὰ πνευματικὰ ζητήματα τοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἦσαν ἀδύνατοι καὶ ἀσύνητοι.

Ἰσχυρίζομένη συνεπέως ὅτι οὐδεμία ἐνέργεια ἠδύνατο νὰ γίνῃ ὀρθῶς καὶ ἐπιφελῶς ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἐκθέσεως.

Ἀπὸ τῶν γνωμῶν τούτων οὐδαμῶς ἀπέστην καὶ ἐξακολουθῶ πιστεύων ὅτι ἐάν ποτε τὸ ζήτημα τῶν Ἀραβοφώνων γίνῃ καὶ πάλιν ἀντικείμενον δημοσίας συζητήσεως, ἢ λύσις αὐτοῦ δέον νὰ ζητηθῇ ἀνεξαρτήτως τῆς Ἐκθέσεως Bertram.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἐν τούτοις, τούτου θὰ μοι ἐπιτρέψῃτε, Κύριε, ἴσως νὰ ἀναφέρω τὸ ἀδιαμφισβήτητον γεγονός ὅτι δ.λ.ν. ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ σφάλλεται νομίζων, ὅτι, ὅτε τὸ πρῶτον ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ Ἐκθεσις Bertram ἢ γνώμη τῶν ἐπισήμων κύκλων ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὰς συστάσεις αὐτῆς. Οὕτω συγκεκριαλοῦν τὴν Ἐκ-

θεσιν καὶ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐπ' αὐτῆς τὸ περιοδικὸν Church Times ἐφαίνετο τείνον νὰ συναγάγῃ ὅτι ἢ Ἐπιτροπῇ Bertram καλῶς ἐξεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς καὶ ὅτι αἱ προτάσεις αὐτῆς ὡς μετριοπαθεῖς ἔδει νὰ τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν. Ἐν τῇ ζωῇ μου ἔσχον πολλὰς συζητήσεις, πλὴν νομίζω ὅτι δὲν εἰσήλθον ποτε εἰς τόσον δύσκολον καὶ ἄχαρι συζήτησιν ἐκείνης, εἰς ἣν περιεπλάκην μετὰ τινῶν ἐκ τῶν συναδέλφων μου καὶ δὴ καὶ τινῶν ἀνωτέρων μου ἱεραρχικῶς, ἀφ' ἧς στιγμῆς προκάλεσα τὴν σύνταξιν τῶν Church Times νὰ δημοσιεύσῃ τὰ σχόλιά μου ἐπὶ τῆς Ἐκθέσεως μέχρις ἔτου ἢ ἔκθεσις περιήλθεν εἰς τελείαν λήθην.

Τέλος ἐπιθυμῶ νὰ δηλώσω ὅτι γράφων ἔτι ἔγραψα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 9 Δεκεμβρίου π. ἔ. τοῦ περιοδικοῦ Church Times, ὅπερ σφαλρᾶν ἐντύπωσιν προὔξεν ὅτι ἐθεώρουν καθήκον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας νὰ προσφέρῃ τὴν ἠθικὴν τῆς συνδρομὴν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὅπερ θὰ ἐξεδήλου ἐπιθυμίαν ὅπως δεχθῇ αὐτήν, πλὴν νὰ προσφέρῃ ταύτην μόνον ἐν περιπτώσει καὶ ἐφ' ἔσον τὸ Πατριαρχεῖον θὰ ἐπεθύμει ταύτην καὶ ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ἦτο ἐπιτετραμένον ἢ ἐπιφελές, ἵνα, ἐκεῖνοι ἐκ τῶν Ἀγγλικανῶν, οἵτινες συμπαθοῦσι πρὸς τοὺς Ἀραβοφώνους ἐπέμδωσιν ὑπὸ οἰανδήποτε πρόφασιν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Πατριαρχείου.

Τὸ ἐπ' ἐμοὶ τολμῶ νὰ ἔχω τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον δύναται νὰ ἀπολέσῃ τὸν Ἑλληνικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα μόνον ἐπὶ συμφορᾷ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἔλης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Χριστιανισύνης, πρὸς ἀποσάθησιν δὲ τῆς τῆς αὐτῆς συμφορᾶς οὐδέποτε θὰ παύσω καταβάλλων τὰς ταπεινάς μου προσπαθείας.

Ἀφ' ἑτέρου, καίτοι νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπέμβῃ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ Ἀγγλικανός, ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ταχέως θὰ ἐπιστῇ ὁ καιρός, καθ' ὃν θὰ ὤφειλε φρονίμως ποιοῦν, τὸ Πατριαρχεῖον νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῶν Ἀραβοφώνων, ὅπερ ἐν Αἰγύπτῳ—καὶ σημειᾷ τούτο μετὰ πολλῆς ἱκανοποιήσεως—εὐρίσκειται ἤδη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς λύσεώς του.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι,
ἀγαπητὲ Κύριε,
εἰς τὰς διαταγὰς Σας

CANON J. A. DOUGLAS

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὸ ὑγιὲς λαϊκὸν φρόνημα.

Αἱ περὶ τὸ «ἡμερολογιακὸν» τῶν ὀλίγων τινῶν φωνῶν οὐ μόνον οὐδεμίαν εὐρίσκουσι παρὰ τῷ λαῷ ἀπῆ-

χρησι, ἀλλὰ καὶ προκαλοῦσιν ἄλλας ἐντουωτέρας φω-
νάς, διαμαρτυρίας κατὰ τῶν δημιουργούντων ζήτημα
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος. Χαρακτηριστικωτάτη εἶναι ἡ πρω-
τοβουλία ὁμάδων ἐμπόρων, ἐργοστασιαρχῶν, ἐπιστη-
μόνων καὶ ἐπαγγελματιῶν δι' ἀναφορῶν πρὸς τὴν Ἱ.
Σύνοδον καὶ πρὸς τὰ ὑπουργεῖα Ἐθνησκευμάτων καὶ
'Ἐσωτερικῶν ζητούντων «τὸν τερματισμὸν τῆς ἀνω-
μαλίας αὐτῆς» καὶ διαμαρτυρομένων ἐντόνων «διὰ τὴν
κατάστασιν αὐτὴν, ἡ ὁποία μᾶς παρουσιάζει εἰς τὰ
ὄμματα τῶν ξένων ὡς ἀγροίκους καὶ βαρβάρους». Αἱ
ἀναφοραὶ αὗται παρακαλοῦσι τὴν Κυβέρνησιν «ὅπως
λάβῃ ἀποτελεσματικὰ καὶ σύντονα μέτρα πρὸς ἐμπέδω-
σιν τοῦ νέου ἡμερολογίου, ὡς ἐξυπηρετούντος ὅλας
τὰς ἀνάγκας καὶ σχέσεις μετὰ τῶν πεπολιτισμένων
λαῶν τῆς Εὐρώπης», δηλοῦσι δ' ὅτι «ἡ παράτασις τῆς
καταστάσεως αὐτῆς, τὴν ὁποίαν μὲ μόλις συγκρατου-
μένην ἀγανάκτησιν παρακολουθεῖ ὁ πραγματικῶς ὀρ-
θοδόξος καὶ εὐπειθὴς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἑλληνι-
κῶς Λαός, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ τὴν ὁδηγίαν ἐπὶ τέ-
λους εἰς ἐξέγερσιν λαϊκὴν κατὰ τῶν σκανδαλοποιῶν
παλαιοημερολογιῶν». Ἐν ἄλλῃ δὲ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνο-
δον ἀναφορᾷ γίνεται ἑκκλησιᾶς ὅπως μὴ ἀνακινηθῇ
«τὸ ἅπαξ λυθὲν ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου» καὶ προ-
κληθῶσι νέαι συζητήσεις, διότι «νέαν μεταλλαγὴν θέ-
λουσιν ἀποκρούσει σύσσωμοι καὶ ὁμόφωνοι αἱ μεγά-
λαι μᾶζαι τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ».

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀλληλεγγύης.

Οἱ ἀντιπρόσωποι 43 κρατῶν ὑπέγραψαν πρὸ τινος
συμφωνίας, δι' ἧς ἰδρύεται ὑπ' αὐτῶν διεθνὴς ἔνωσις
πρὸς παροχὴν συνδρομῆς εἰς τὰς χῶρας ὅπου συμ-
βαίνουν εἰς τοὺς πληθυσμούς συμφοραὶ ἐκ καταστρο-
φῶν καὶ θεομηνιῶν, ὑπερβαίνουσαι τὰς εἰς πόρους
δυνάμεις τῶν πλημμυρουμένων κρατῶν. Παράλληλως
πρὸς τὰς λοιπὰς μεταπολεμικῆς προελεύσεως διεθνεῖς
ὀργανώσεις, ὧν τὸ ἔργον εἶνε ὁ συντονισμὸς τῶν δυνά-
μεων τοῦ κόσμου ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγίτης
καὶ φιλίας τῶν λαῶν, καὶ τὸ κατ' ἐξοχὴν πρακτικὸν
τοῦτο σωματεῖον τῆς διεθνούς ἐνώσεως μαρτυρεῖ ὅτι
προάγεται ὁλονὲν τὸ διεθνὲς τῆς ἀλληλεγγύης πνεῦμα.

Σύλλογος γονέων.

Λειτουργεῖ ἀπὸ τινος ἐς Ἀθῆνας «Σύλλογος Γο-
νέων», τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶνε ἡ καλλιτέρευσις τῆς
ζωῆς τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς, διανοητι-
κῆς καὶ ἠθικῆς. Τὸ ἔργον του ὁ σύλλογος οὗτος
προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ διὰ διαλέξεων διαφωτιστικῶν
τῶν γονέων ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀνατροφῆς, ὡς
καὶ διὰ δοκίμων λαϊκῶν ὁμιλιῶν διὰ τοὺς γονεῖς τῶν
συνοικιῶν καὶ τῶν συνοικισμῶν, ὅπου θὰ ὀργανωθῶν

καὶ διδασκαλίαι βρεφοκομίας καὶ νοσηλείας παιδι-
κῶν ἀσθενειῶν μὲ πρακτικὴν ἐξάσκησιν. Τὸ θανμά-
σιον αὐτὸ σωματεῖον, τοῦ ὁποίου προΐστανται κυρίαὶ
καὶ κύριοι μὲ πολλὴν ζῆλον καὶ πολλὴν ἀγάπην πρὸς
τὸ παιδίον, εἰν ὑποστηρικτῆς δεόντως, κατορθώσῃ δὲ καὶ
δικαλαδωθῆ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἵνα σὺν τῷ χρόνῳ,
ἀποτελεσθῆ μία τεραστία Πανελληνίος συνομοσπον-
δία «Συλλόγων Γονέων» ἀδιστακτικῶς ἀποφαινόμεθα
ὅτι λύεται κατὰ τὸν καλλίτερον καὶ τὸν ἀσφαλέστε-
ρον τρόπον τὸ λεγόμενον ἑλληνικὸν πρόβλημα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθε κατὰ τὴν ἑβδο-
μάδι ταύτην εἰς δύο τακτικὰς συνεδριάσεις.

— Συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Δ. Ἱεράς Συνό-
δου τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδόξιας περιαχθήσεται δι-
σκος ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς πρὸς συλλογὴν τῶν
εἰσφορῶν τῶν εὐσεβῶν ὑπὲρ τοῦ καθαγιασμοῦ Ἁγίου
Μύρου ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.

— Ὁμοίως ἀπεφασίσθη ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ
Μ. Πέμπτην καὶ Μ. Παρασκευὴν περιαχθῆ δίσκος
ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων ἱερῶν Προσκυνη-
μάτων τῆς Παλαισίνης.

— Ὁ κ. Χαρίλαος Παπᾶ Ἰωάννου, καθηγητῆς,
ἐπιθυμῶν νὰ ἐκδώσῃ τὸ κείμενον τῆς Κ. Διαθήκης
κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἑκκλησίᾳ κείμε-
νον ὑπέβαλε σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὴν Δ. Ἱεράν
Σύνοδον. Αὕτη δὲ παρέπεμψε τὸ τε σχέδιον τῆς
ἐκδόσεως καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν πρὸς τὸν ἐν
Ἀθῆναις παρεπιδημοῦντα καθηγητὴν τῆς ἐν Χάλκῃ
Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Β. Ἀντωνιάδην, ἐπιμεληθέντα
τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου γενομένης ἐκδό-
σεως τοῦ κειμένου τῆς Κ. Διαθήκης.

— Ἡ ἑκτακτος ἔδρα τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιο-
λογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν μετεβλήθη εἰς τακτικὴν ἐξελέγη δὲ τακτικὸς
καθηγητῆς τῆς ἔδρας ταύτης ὁ κ. Γ. Σωτηρίου.
Προσκηρῦθη καὶ ἡ πλήρωσις τῆς τακτικῆς ἔδρας
τῆς Π. Διαθήκης.

— Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, συμ-
φώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Δ. Ἱεράς Συνόδου ἐτελέ-
σθη ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ ναῷ τὸ πρῶτον
ἐτήσιον μνημόσυνον πάντων τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ
λήξει γενομένων Ἀρχιερέων τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐτέ-
λεσαν ὁ Μακ. Πρόεδρος, κατὰ δὲ τὸ μνημόσυνον πι-
ρῆστησαν οἱ Σεβ. Σύεδροι, πάντες οἱ παρεπιδη-
μοῦντες Ἀρχιερεῖς, πλεῖστοι ἄλλοι κληρικοὶ καὶ ἱκα-

νὸν εὐσεβὲς πλήρωμα. Ἡ θεία Λειτουργία καὶ ἡ ἱερὰ τελετὴ τοῦ μνημοσύνου, καθ' ἣν ὀνομαστὶ ἀνεφέρθησαν πάντες οἱ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντες Ἀρχιερεῖς, προὐκάλεσαν μεγίστην καὶ βαθυτάτην συγκίνησιν, εἷς τε τὸν ἱερὸν Κλήρον καὶ εἰς τὸν εὐσεβῆ λαόν.

— Τῇ προχθὲς Πέμπτῃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

— Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἰδρύθη ἐπ' ἐσχάτων «Σύνδεσμος πρὸς καταπολέμησιν τῆς βλασφημίας τῶν θείων» ὑπὸ ὁμάδος φιλοπροόδων, ἧτις ἤδη μελετᾷ τὰ μέσα, ἅτινα ἐπιβάλλεται νὰ τεθοῦν εἰς ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ τούτου κακοῦ.

— Ὁ σεβ. μητροπ. Χίου κ. Ἰερώνυμος δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς παιδείας θερμῶς παρακαλεῖ ὅπως διατάξῃ ἵνα εφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰς νέας χώρας ὁ περὶ ἐνοριῶν νόμος ἵνα ἀπαξ διὰ παντὸς τεθῇ τέρμα εἰς τὰ παρατηρούμενα ἔκτροπα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν Πόρτ—Τεουφικ τοῦ Σουεζ τῆς ἐπαρχίας Λεοντοπόλεως ἐτελέσθησαν ἐπ' ἐσχάτων τὰ ἐγκαίνια ναοῦ καθωσιωμένου εἰς μνήμην τοῦ ἁγ. Ἀντωνίου καὶ ἀνεγερθέντος μερίμνη τοῦ σεβ. μητροπ. Λεοντοπόλεως κ. Χριστοφόρου. Ἡ ἐταιρεία Σουεζ προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ ναοῦ λίρας αἰγ. χιλίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Σημειοῦται ὡς σπουδαῖον ἱστορικὸν γεγονός τῆς ζωῆς τῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας ἡ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς ἀνακαινιστικῆς Ἐκκλησίας ἐπίσημος ἀναγνώρισις τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐν Γεωργίᾳ Ἐκκλησίας.

— Ὁ ἐν Πετροπόλει διάσημος καθηδρικός ναὸς ἁγ. Ἰσαάκ, ἐν τῶν σπουδαιότερων καὶ μεγαλοπρεπεστέρων ἱστορικῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων τῆς Ρωσσίας, ἤρξατο ἤδη πάσχωιν καθίζησιν σοβαράν, προμηνύουσαν τὴν ὀλοκληρωτικὴν αὐτοῦ πτώσιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡ κίνησις πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν οὐνιτῶν τῆς Γαλικίας εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὀρθοδοξίας ἐξακολουθεῖ ὀλονὲν ζωηροτέρα. Αἱ ἐπιστροφαὶ αὗται σημειοῦνται ὁμαδικῶς, κατὰ χωρία.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«*Ἅγιος Σπυρίδων*», περιοδικὸν ἐκδιδόμενον τρις τοῦ μηνὸς ἐν Κερκύρᾳ προνοίᾳ τοῦ σεβ. Μητροπολιτοῦ Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀθηναγόρα. Ἀρχισυντάκτης ὁ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Παρθένος Πολάκης, διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Κερκύρας. Ἀρτίον εἰς ἐμφάνισιν τὸ πρῶτον φύλ-

λον τοῦ νέου τούτου περιοδικοῦ καὶ πλούσιον εἰς συμβολὴν του εἰς τὸ ἔργον τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς παιδαγωγίσεως τοῦ λαοῦ, ἀποτελεῖ σημαντικὸν γεγονός διότι, καὶ εἶναι τὸ πρῶτον ἐν Κερκύρᾳ ἐκδιδόμενον θρησκευτικὸν ἄλλο καὶ θίγει καίρια ζητήματα, κατὰ τρόπον εὐμέθοδον, τῶν σημερινῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν.

«*Ἐθνομάρτυς Πλάτων ὁ Χίου*». Θρησκευτικὸν φύλλον ἐκδιδόμενον προνοίᾳ τοῦ σεβ. Μητροπολιτοῦ Χίου κ. Ἰερωνύμου. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ νέου τούτου περιοδικοῦ ἀποτελεῖ σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ διὰ τοῦ τύπου κηρύγματος τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποῦ σπουδαία ὑπάρχει σήμερον ἀνάγκη.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ ἐν Ἡλιουπόλει Πατριαρχικὸν Ὁρφανοτροφεῖον. Ἔτος 1926—1927. Ἀλεξάνδρεια. Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου. 1927 Ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ ἀρτισυστάτου ἐν Ἡλιουπόλει Ὁρφανοτροφείου τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ αἰδεσ. Οἰκονόμου κ. Γ. Ζαχαρούλη. Τῆς ἐκθέσεως προτάσσεται ἱστορικὴ εἰσαγωγή περὶ τῆς συστάσεως τοῦ ἰδρύματος καὶ ὁ λόγος τοῦ Πατριάρχου ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις ἔπεται δὲ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Ἡ ἔκδοσις, λίαν κατὰ πάντα ἐπιμελημένη, παρέχει ἀνάγνωσμα χρήσιμον διὰ τοὺς ἀμφιβάλλοντας τυχὸν περὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθοποιῦ δράσεως τῆς Ἐκκλησίας, πληροφοροεῖ δ' ὡς ἄριστα τὸν ἀπροκατάληπτον ἀναγνώστην περὶ τῆς πρακτικῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δυναμένων νὰ παράγωσι κέντρα δράσεως τοιαύτης, ἐν ταῖς ἡμέραις μάλιστα ταύταις τῶν πάντοθεν διατυμπανιζομένων πολυμόρφων δυσχερειῶν.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριαρχικὸν Ἱεροδιδασκαλεῖον «ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος» ἔτος 1926—1927 Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου 1928. Λογοδοσία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀρτισυστάτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριαρχικοῦ Ἱεροδιδασκαλείου πανοσ. ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοδούλου καὶ τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. Μητροπολιτοῦ Ἐριμουπόλεως κ. Νικολάου Ἐφορείας αὐτοῦ τῆς Λογοδοσίας προτάσσονται τινὰ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, ἡ πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον εἰσηγήσις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἡ Πατριαρχικὴ ἐν Συνόδῳ περὶ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς ἀπόστασις, ὁ ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις αὐτῆς λόγος καὶ ἡ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων προσλαλιὰ τῆς Α. Θ. Π. ἐπιτάσσεται δὲ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἱδρύματος καὶ πίναξ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ συνδρομῶν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου σπουδαίως συντελέσαντος εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ τὴν πρώτην ὀργάνωσιν τῆς Σχολῆς διὰ τῶν ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτοῦ γενομένων συνεισφορῶν.

Ἀρχιμανδρ. Χρυσόστομον Μ. Δημητρίου Δρ. Θ. καὶ Φ. Κρίσεις ἐπὶ τοῦ Θεσμοῦ τῶν Συγκέλλων. Ἐν Ἀθῆναις, 1928. Ὁ συγγραφεὺς ποιεῖται κριτικὴν τοῦ συγγράμματος τοῦ σεβ. Μητροπολιτοῦ Παρामυθίας καὶ Πάργας κ. Ἀθηναγόρα «ὁ Θεσμὸς τῶν Συγκέλλων ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου» ἐκδοθέντος ἐνταῦθα τῷ παρελθόντι ἔτει.

«Ἁγία Ἐλένη» Νοσοκομεῖον θυμάτων πολέμου. Λογοδοσία τῶν πεπραγμένων ἀπὸ 1 Ἰαν.—31 Δεκ. 1926 Ἀθῆναι 1927.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἑγούμενουσμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίας Λαύρας Διακηρύττει ὅτι Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πειταετοῦς ἐνοικιάσεως 1) τὰ θεριστολεῖβαδα θέσει Δαβήλι, ρεβυθιά, ρειμτσιά, Δρόσου λαχίδες Καμάραις 2) αἱ δασοχορτονομαὶ «Ἀχούρια Κουφολόγγιον 3) οἱ ἐνταβθα θέσει Διόστενα Λάκια, Ἀχούργια ἢ Μοργιαῖς Δεσπότη χωράφι καὶ Ἀχούργια ἢ Δαβήλι ἀγροὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας εἰς ἐνεαετῆ ἐνοικίαν τὸ ἐν Καλαβρύτοις Μετόχιον τῆς πρώην Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Ἀθανασίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 12ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ.—12 μεσημβρινὴν ἐν Καλαβρύτοις ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δημητρίου Γ. Νίκα καὶ Παναγιώτου Κаланτζή. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται ἐτησίως διὰ θεριστολεῖβαδα Δαβήλι δραχμᾶς 5000 δ) Ἀγκάθι 25000 ε) Δρόσου λαχίδες ὀκάδες χόρτου 3000 6) Καμάραις δραχμᾶς 25000 διὰ δὲ τὰς δασοχορτονομάς ἐτησίως δραχμᾶς 2000 διὰ δὲ τὰ ἀχούρια 5000 δραχμᾶς, διὰ τὸ Κουφολόγγιον διὰ τοὺς ἀγροὺς καθ' ὃ ἔτος σπείρονται «Μόστενα Λάκκα» ὀκάδες σίτου 200 β: Ἀχούργια ἢ Λουργιαῖς ἐκ σίτου 150 γ: καὶ Ἀχούργια ἢ Δαβήλι ὀκαδ. σίτου 300 ἀραβοσίου 50 καὶ φασιλίων 20 καὶ Δεσπότη χωράφι ὀκάδες σίτου 200 ἀραβοσίτου 50 καὶ φασιλίων 20 διὰ δὲ τὸ ἐν Καλαβρύτοις Μετόχιον δραχμᾶς ἐτησίως 150. Πάσα σχετικὴ πληροφορία καὶ ὄροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων παρὰ τῷ Γραφεῖω τῆς Μονῆς καὶ τοῖς εἰρημένοις Συμβολαιογράφοις Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίας Λαύρας τῇ 29ῃ Ἰανουαρίου 1928

Τὸ Ἑγούμενουσμβούλιον τῆς ἐν Ἀγγελοκάστρῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος διακηρύττει ὅτι ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῶν ἀρχικῶν αὐτοῦ διακηρύξεων ἐκτίθησιν εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν τὸ δικαίωμα τῆς ὕλοτομίας 30 χιλιάδων ὀκάδων ξυλαθράκων καὶ 20 κ. μ. ξυλείας ἐκ τῶν δασῶν τῆς Ἱ. Μονῆς «Ἀρούλα» καὶ «Παληάμπελα» καὶ 2) πεντήκοντα ὀκάδας ἐρίων προβάτων Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 11ην Μαρτίου, ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10—12 π. μ. ἐν Αἰτωλικῷ ἐνώσκον τοῦ Συμβολαιογράφου Αἰτιολικοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Παντοκράτορος Ἀγγελοκάστρου τῇ 20ῃ Φεβρουαρίου 1928

Τὸ Ἑγούμενουσμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βράχου «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ κόπος τῶν στανοτοπιῶν Μονῆς 1) Βαθειᾶς, 2) Τρούσιας 3) Πηγηδηκίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Νευεᾷ τὴν 26ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐνώπιον τοῦ Συμφου κ. Κωνσταντίνου Μητράκου. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν 4,000 χιλιάδες δραχμ. διὰ τὰ τρία ποιμνιοστάσια. Ἐν Ἱ. Μονῇ Βράχου τῇ 21 Φεβρουαρίου 1928

Τὸ Ἑγούμενουσμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησης τριάκοντα κυβομέτρων στρογγυλῆς ξυλείας πεύκης καὶ ἐλάτης ἐκ τοῦ εἰς θέσιν Σταματήρα τοῦ ὀρίου Βερροίων Δάσους τῆς Μονῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους ταυταρίθμου ἡμῶν διακηρύξεως ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Σπάρτης κ. Ἰωάν. Σ. Κατσίχη, ὡς πρῶ-

της προσφορᾶς δι' ἕκαστον κυβικὸν μέτρον ὀριζομένου τοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα (150) δραχμῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σπάρτῃ τὴν 11ην Μαρτίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σπάρτης κ. Ἰωάν. Σ. Κατσίχη καὶ ἔξωθι τοῦ Συμβολαιογράφου τούτου καὶ Ἀντιπροσώπων τῆς Μητροπόλεως καὶ Μονῆς. Ἄπαντα τὰ ἔξοδα δημοπρασιῶν, συμβολαίου καὶ φόρου, βαρύνουσι τὸν τελαιατὸν πλειοδότην. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ἀγίων 40 Μαρτύρων τῇ 16 Φεβρουαρίου 1928.

Ὁ Ἑγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησησεως τὸ Α' οἰκόπεδον τῆς Μονῆς κείμενον Β. Δ. αὐτῆς ἐκτάσεως 1200 μέτρων ἐνεργηθησομένην τὴν 17ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ἀταλάντῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀποστόλου Ντέβα, τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἑγούμενουσμβούλιον τῆς ἐν Χίῳ Ἱερᾶς Νέας Μονῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ὕλοτόμησις 850. ζύγιων κεκαυμένων καυσοξύλων ἐκ πευκοδένδρων ἐν ταῖς θέσει Γερωντίο, Κρεμαστό, Νερό καὶ Σταυρίον. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται τὴν 4ην Μαρτίου, ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ 10-12 π. μ. συμφώνως ταῖς δασικαῖς διατάξεσι, οἱ βουλόμενοι πλεωδοτῆσαι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν ὄρων, ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μονῆς. Ἐν Νέᾳ Μονῇ τῇ 18]2] 28. τὸ Ἑγούμενουσμβούλιον.

Τὸ Ἑγούμενουσμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγυῶντος Ταξιαρχῶν Ἐπαρχίας Ναυπλίας καὶ Μητροπόλεως Ἀργολιδος, προκηρύσσει, ὅτι κατὰ τὴν ἐνδεκάτην 11 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ. 1928, ἡμέραν Κυριακὴν, θέλει ἐνεργηθῆ ἑπαναληπτικὴ δημοπρασία ἐν Νέᾳ Ἐπιδαύρῳ περὶ συνολικῆς ἐκποίησησεως τοῦ ἀρίστης καταστάσεως ποιμνίου αὐτῆς, ἀποτελουμένου α) ἐκ 250 περίπου αἰγῶν μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ μετὰ τῶν ἀναλόγων ἐριφίων τῶν ἔτους 1928 καὶ β) ἐκ 36 προβάτων μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ μετὰ τῶν σχετικῶν τῶν ἀμνῶν ἔτους 1928, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς προκηρύξεώς του, οἵτινες ὑπάρχουσιν εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον Νέας Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγυῶντος—Ταξιαρχῶν τῇ 18 Φεβρουαρίου 1928.

Τὸ Ἑγούμενουσμβούλιον τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἁρτῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κάτω Παναγίας διοκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ δεκαετῆς ἐνοικίασις τοῦ ἐν θέσει Γλυκορρίζον ὕδρομύλου τῆς Μονῆς κατατιθημένης ἐν τῷ γραφεῖω τῆς Μονῆς ὅν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁρτῇ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 11ην Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἁρτῆς κ. Ἡλία Καφρετζῆ καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Κάτω Παναγίας τῇ 30 Φεβρουαρίου 1928

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38. Ἀθῆναι